

רשות ניירות ערך

החלטה בדבר דרישה לתשלום קנס אזרחי

בעניין: קיי זי איי ניהול השקעות בע"מ (להלן – החברה)

רקע עובדתי ותיאור הפרה:

ביום 19 במאי 2008, הגישה החברה לרשות (אסמכתא 137637-06-2008), הודעה לעניין קיום דרישות ביטוח והיקפו ואישור רואה חשבון לעניין קיום דרישת ההון העצמי המזערי (להלן – הדוח השנתי) לפי סעיף 27(א) לחוק הסדרת העיסוק בייעוץ השקעות, בשיווק השקעות ובניהול תיקי השקעות, התשנ"ה-1995 (להלן – החוק). זאת, בעוד שהיה עליה להגישו כבר ביום 31 במרץ 2008, כנדרש בתקנה 8 לתקנות הסדרת העיסוק בייעוץ השקעות, בשיווק השקעות ובניהול תיקי השקעות (הון עצמי וביטוח), התש"ס-2000 (להלן – התקנות).

יצוין, כי החברה אמנם הגישה דוח שנתי במועד, אך כפי שנרשם בדוח רואה החשבון של החברה, בפרק ההון העצמי, אישור רואה החשבון לסכום ההון העצמי של החברה ניתן על סמך דוחות כספיים "בלתי מבוקרים", שלא בהתאם לנדרש על פי תקנה 8(ו) לתקנות.

החברה הגישה את הדוח השנתי במתכונת הנדרשת על פי החוק והתקנות, רק ביום 19 במאי 2008, היינו באיחור של 48 ימים.

לאור האמור, ביום 9 בדצמבר 2008, נשלחה לחברה הודעה בדבר כוונת יושב ראש הרשות לדרוש תשלום קנס אזרחי בסך 30,341 ש"ח, לפי סעיפים 38א(ד) ו-38ד(א) לחוק (להלן – ההודעה), בשל הפרה נמשכת של סעיף 27(א) לחוק.

בהתאם לסעיף 38ד(א) לחוק, מורכב סכום הקנס שלעיל, מסכום בסיסי בסך 15,480 ₪ ומסכום נוסף בגין הפרה נמשכת בת 48 ימים, מיום 1 באפריל 2008 ועד יום 18 במאי 2008.

טענות החברה :

בתגובה להודעה טענה החברה כי יש מקום לפטור אותה מדרישת הקנס מהטעמים הבאים:

1. אין הפרה של הוראות החוק, שכן החברה הגישה את הדוח השנתי במועד: החברה הגישה ביום 30 במרץ 2008 דוח לו צורף אישור רו"ח. לטענת החברה, בהעדר הוראה מפורשת בחוק בדבר הגשת דוחות כספיים מבוקרים, אישור רואה החשבון שצורף לדוח אותו הגישה במועד, גם אם ניתן בהתייחס לדוחות כספיים בלתי מבוקרים, עונה על הנדרש בסעיף 27(א) לחוק ותקנה 8(ו) לתקנות.

2. אין מקום להטלת קנס בגין הפרה נמשכת נוכח העדר התרעה בעניין מצד הרשות: לטענת החברה, לאחר שהדוח התקבל ברשות במועד (ביום 30 במרץ 2008), רק ביום 19 במאי 2008 פנתה הרשות לחברה, וציינה בפניה כי אישור רואה החשבון שצורף לדוח שהגישה, מתייחס לדוחות כספיים בלתי מבוקרים ולכן החברה מתבקשת להמציא אישור רו"ח המתייחס לדוחות כספיים מבוקרים. מיד עם פניית הרשות נשלח על ידי החברה דוח חדש ולכן לטענתה אין מקום להטיל עליה קנס בגין הפרה נמשכת.

דיון :

סעיף 27(א) לחוק קובע כדלקמן:

"בעל רשיון יגיש לרשות אחת לשנה הודעה לעניין קיום דרישות ביטוח והיקפו, ואם הוא תאגיד – גם אישור רואה חשבון לעניין קיום דרישת ההון העצמי המזערי לפי חוק זה."

תקנה 8 לתקנות קובעת:

"(ג) חברה תמציא לרשות, לא יאוחר מ – 31 במרס של כל שנה, דוח על אלה:

- (1) שם המבטח למועדים 31 במרס, 30 ביוני, 30 בספטמבר ו- 31 בדצמבר של כל שנה;
- (2) סכום ותקופת הביטוח שערכה למועדים הקבועים בפסקה (1);
- (3)
- (4) סכום ההון העצמי ליום 31 בדצמבר הקודם למועד הדוח;
- (5)
- (6)
- (7)

(ד) חברה שהיא מנהל תיקים תמציא לרשות, יחד עם הדוח לפי תקנת משנה (ג), דוח על שווי הנכסים הכולל למועדים הקבועים בתקנת משנה (ג)(1)..."

"(ו) לדוחות לפי תקנות משנה (ג), (ד) ו – (ה) יצורפו דוחות, חתומים בידי רואה חשבון, וביחס לחברה בידי רואה החשבון המבקר, באשר לנאותות או אישור הפרטים המובאים בהם, לפי הענין".

הנחית לשכת רו"ח (אשר אושרה על ידי הוועדה לתקני ביקורת ונוהלי ביקורת בהחלטה מיום 9 בינואר 2000 ועל ידי המועצה המקצועית בהתאם להחלטתה מיום 15 בדצמבר 1999) בדבר דוח רו"ח מבקר על דוח המוגש לרשות ניירות ערך על ידי חברה שהיא יועץ השקעות או מנהל תיקים (להלן: "ההנחיה בדבר דוח רו"ח מבקר"), כוללת בפרק ב' את הנוסח שיינתן על יד רואה החשבון המבקר בעניין ההון העצמי כדלקמן:

"על בסיס השוואה שערכנו, הרינו מאשרים כי סכום ההון העצמי שנכלל על ידיכם בדוח זהה לסכום ההון העצמי המוצג בדוחות הכספיים של חברתכם ליום...אשר עליהם ניתן על ידינו ביום...דוח רואה חשבון מבקר בנוסח האחיד שכלל חוות דעת בלתי מסויגת".

טענות החברה אינן מתקבלות מהנימוקים המפורטים להלן:

טענת החברה בדבר אי קיומה של הפרה מצד החברה, אינה מתקבלת. טענות החברה בעניין העדר קיומה של חובה על פי החוק להגיש הודעה כאמור על סמך דוחות מבוקרים איננה מקובלת. על פי החוק נדרשת חברה בעלת רשיון, בין היתר, להגיש דוח שנתי הכולל אישור רואה חשבון לעניין קיום דרישת ההון העצמי המזערי לפי החוק. על פי התקנות, על חברה (להבדיל מבעל רישיון שהוא יחיד או שותפות), לצרף לדוחות בדבר ההון העצמי והביטוח, דוחות חתומים בידי רואה החשבון המבקר של החברה באשר לנאותות או נכונות הפרטים, לפי העניין. גם על פי ההנחיה בדבר דוח רואה חשבון מבקר, על רואה החשבון לאשר כי ביחס לסכום ההון העצמי, ניתן על ידו אישור על בסיס בדיקת הדוחות הכספיים של החברה עליהם הוא נותן: "...דוח רואה חשבון מבקר בנוסח האחיד שכלל חוות דעת בלתי מסויגת".

במקרה דנן, דוח רואה החשבון של החברה הוגש על בסיס דוחות כספיים "בלתי מבוקרים" ומבלי שניתן לגביהם דוח רואה חשבון מבקר בנוסח האחיד שכלל חוות דעת בלתי מסויגת. צירוף אישור או חתימה של רואה חשבון לדוח שנתי בעניין קיום דרישת ההון העצמי המזערי, המוגש על ידי החברה, איננה עונה על דרישות החוק אם אין בעצם מתן האישור משום אסמכתא לנכונות הנתונים שנמסרו לרשות על ידי החברה. אם רואה החשבון עצמו מסייג את "אישורו" בכך שניתן על סמך דוחות "בלתי מבוקרים" ומבלי שהכין דוח רואה חשבון המבקר וחוות דעת כאמור, הרי שאין לחתימתו כרואה חשבון מבקר ערך מוסף רלוונטי לדרישות החוק. פירוש לפיו די באישור רואה החשבון המבקר, כאשר אישור זה איננו נותן גושפנקה מקצועית מהותית ביחס להון העצמי של החברה, מרוקן את הוראות החוק מכל תוכן. לפיכך, מעצם קיומה של הדרישה לצירוף אישור רואה חשבון על פי החוק, ולצירוף אישור רואה החשבון המבקר של החברה על פי התקנות, ברור כי האישור חייב להסתמך על דוחות כספיים מבוקרים. לנוכח האמור לעיל, הדוח

השנתי שהגישה החברה בעניין ההון העצמי המזערי שלה, מבלי שצורף לו אישור רואה חשבון כנדרש, איננו מהווה מילוי חובת החברה בעניין על פי הדין, וכאילו לא הוגש כלל.

בשולי הדברים נוסף, כי בדוח החדש שהוגש באיחור ועל סמך דוחות מבוקרים היו שינויים לעומת הדוח הקודם: בדוח החדש שהגישה החברה באיחור, נרשם על ידי החברה: "דוח מתקן לדוח משובש שנשלח בתאריך 31.03.08". היינו, החברה עצמה מודעת לכך שמדובר בדוח "משובש". גם סכום ההון העצמי של החברה השתנה בדוח החדש שהגישה, לעומת הסכום שנקב בדוח המקורי לנוכח קיומו של הפרש בסך 639 ₪ בין שני הדוחות. לא ניתן לדעת בוודאות מה מקור הפער ומה עומד מאחורי החישוב. הדבר מהווה המחשה לכך כי הגשת דוח על סמך דוחות בלתי מבוקרים איננה מספקת את המידע המדויק כנדרש על פי החוק ויכולה להיות בעייתית ולפיכך איננה מקיימת את התכלית החקיקתית שביסוד הוראות החוק בעניין.

גם טענת החברה לעניין הימנעות מהטלת קנס בגין הפרה נמשכת, אינה מתקבלת. חובת החברה להגיש את הדוח כנדרש, קיימת על פי החוק והתקנות, ולא נוצרה עם מתן הודעת הרשות לחברה בעניין. קבלת טענת החברה בעניין, משמעותה המשפטית היא כי אין להטיל קנס בשל הפרה נמשכת של חובת הדיווח, אם לא ניתנה לחברה התראה מוקדמת. לתנאי כזה אין זכר בהוראות החוק. משמעותה המעשית של קבלת הטענה היא הטלת חובה על הרשות, העוסקת בפיקוח על מאות חברות בעלות רשיון, ליידע באופן ספציפי כל חברה שהפרה חובותיה על פי החוק כתנאי לחיובה בסנקציות – מטלה שאינה סבירה ואיננה מוצדקת.

החלטה ודרישה:

לאור האמור, נמצא כי החברה הפרה את הוראות סעיף 27(א) לחוק, כמפורט לעיל.

לפיכך, החברה נדרשת לשלם את הקנס בסך 30,341 ש"ח, המוטל על פי החוק בגין ההפרה כאמור, בתוך 30 ימים ממועד מסירת החלטה זו.

תאריך

זוהר גושן, יו"ר